

Amb motiu del seu cinquè aniversari el pròxim setembre la Blueproject Foundation presenta l'exposició col·lectiva "Still Blue", amb obres de Jean-Michel Basquiat, Daniel Buren, Lucio Fontana, Howard Hodgkin, Jörg Immendorff, Yves Klein, A. R. Penck, Mark Tansey i Andy Warhol

- **La inauguració serà el 21 de juny, a les 19h30, i l'exposició podrà ser visitada a *Il Salotto*, del 22 de juny al 4 de novembre de 2018.**
- L'exposició compta amb 11 obres provinents de col·leccions privades europees.
- En la mateixa data, i fins al 19 d'agost, s'obre la sisena convocatòria de residència i exhibició per la programació de la *Sala Project* el 2019. Seran seleccionats 2 projectes que resultin en format expositiu i 1 de *performance*.

Informació sobre l'exposició

L'exposició "Still Blue", comisariada per l'equip artístic de la fundació (Renato Della Poeta, Pedro Torres i Cristina López Morcuende), presenta per segona vegada algunes de les emblemàtiques obres que componien l'exposició "Blue. Homenatge a l'invisible", la mostra inaugural de la fundació, oberta al públic el 26 de setembre de 2013.

Aquesta nova presentació afegeix obres de Daniel Buren i Yves Klein al conjunt format per artistes com Jean-Michel Basquiat, Andy Warhol i Lucio Fontana. Mantenint el blau com a eix principal de l'exposició, el *still* que se li afegeix al títol condensa algunes de les raons de l'actual mostra: la tradició històrica de la pintura, en la qual els *still life*, pràcticament sinònims de pintura en segles passats, van ser superats per les avantguardes i van donar pas a un art després de convencions úniques; el *stillness*, aquesta calma, quietud i fins i tot silenci que el color blau provoca en la seva contemplació; i el *still* com el fet de romandre, de resistir, de (re)afirmar-se en un present, com ho fa la pròpia fundació en la seva incipient trajectòria, la marxa de la qual va començar vinculada al que era, és, i serà el símbol de l'invisible: el blau.

Un color molt proper a la fundadora del projecte, triat en aquest moment com a homenatge al seu pare, i que dona cabuda a la mostra inaugural, molt ben resumida per Anna Manubens (comissària independent), en el seu text al catàleg de llavors, com "l'autoretrat no confessat del punt cec i gravitatori de la Blueproject Foundation". Aquella exposició, i l'actual, rendeixen tributs a l'invisible a través d'obres seleccionades entre algunes col·leccions privades a l'abast de la fundació.

Entre els artistes, és ineludible la presència de Yves Klein (França, 1928-1962), per a qui "el blau és l'invisible fent-se visible". El seu consagrat blau IKB (International Klein Blue), en aquesta ocasió, recobreix una Venus que domina l'espai i sembla orquestrar les altres obres amb la seva mirada absent. Un conjunt d'universos autònoms o instruments complementaris d'una simfonia que vibra en ones que segurament s'escapen de l'espectre visible. Per Klein "el blau no té dimensió".

Molts altres artistes, filòsofs i escriptors s'han acostat al blau, en voler definir o captar en paraules el que no deixa de ser una percepció (que provoca una sensació). Kandinsky diria que aquest color "cria a l'home a l'infinit i desperta en ell l'anhel del pur", mentre que per Goethe "és com qui diu, un preciós res".

Un buit que, no obstant això, omple la sala de Il Salotto, amb formes, tons i conceptes que cada obra llença al diàleg amb el públic o a la conversa que entaulen totes elles reunides en aquest espai. El simbolisme més contemporani de A.R. Penck (Alemanya, 1939 – Suïssa, 2017) troba ressons en el grafisme de Jean-Michel Basquiat (Estats Units, 1960-1988), en les seves paraules escrites, ratllades, entre el no llegible i el gest. També comparteix amb Jörg Immendorff (Alemanya, 1945-2007) una formalització visual que juga al desxiframent. A entendre formes i símbols i què signifiquen en aquest espai del llenç. Més (híper)recognoscibles són les icones de la cultura nord-americana, amb Mickey i l'Estàtua de la Llibertat al capdavant, retratats per un altre ja icona pop, Andy Warhol (Estats Units, 1928-1987).

D'altre banda, les escenes de Mark Tansey (Estats Units, 1949) ens endinsen en mons de somni, en altres espais i temps absorbits per una llum blava que enganya la percepció. El joc de llums i una teatralitat més senzilla la trobem en Lucio Fontana (Argentina, 1899 - Itàlia, 1968), amb una obra dels anys seixanta, d'una època en la qual buscava una nova definició espacial per a la pintura, a través de les seves recerques conceptuals del *concetto spaziale*. Aquí, no obstant això, encara veiem una obra més metafòrica, però on el llenç ja té un altre tractament.

De tall més autobiogràfic, Howard Hodgkin (Regne Unit, 1932-2017) proposa un gest mínim: una pinzellada carregada de pintura i de color però amb molta intensitat emocional, que a través del títol ens revela un moment, un lloc, que l'artista ha presenciat.

L'obra més recent, i de nova incorporació a la mostra, és la de l'artista conceptual Daniel Buren (França, 1938). Una tela de fibra òptica que a través de la llum dibuixa les seves reconegudes ratlles de color, amb les quals acostuma a intervenir en espais públics i privats, en diferents suports, proposant noves percepcions espacials i arquitectòniques a partir de jocs visuals amb el color.

Totes aquestes obres conviuen en un espai comú, “un passeig pels somnis i les frustracions, els desitjos i les limitacions, les antinòmies inherents a la nostra condició”, com ho descriu Aurélien le Genissel (crític i comissari independent; co-director artístic de la fundació, 2014-2017) al primer catàleg, i projecten, més enllà dels seus discursos, una petita història que s'escriu en blau.

Publicació

Per a la primera exposició, "Blue. Homenatge a l'invisible", la fundació va publicar un catàleg amb textos de Glòria Guirao, Anna Manubens, Cristian Palazzi, Ivo Bomba i Renato Della Poeta i Aurélien le Genissel, de l'equip de la fundació. Per acompanyar aquesta nova presentació, "Still Blue", es publicarà una edició especial en la qual alguns convidats (artistes, comissaris i col·laboradors vinculats a la fundació en aquests cinc anys) aportaran la seva visió de cada obra present en la mostra.

Breus biografies

JEAN-MICHEL BASQUIAT

Jean-Michel Basquiat (22 de desembre de 1960 - 12 d'agost de 1988) va aconseguir primer la fama com a part de SAMO, un duo informal de grafiti que escrivia epigrames enigmàtics en el formiguer cultural del Lower East Side de Manhattan a finals de la dècada de 1970. En la dècada de 1980, exhibia les seves pintures neo-expressionistes en galeries i museus a nivell internacional. L'art de Basquiat es va centrar en "dicotomies suggestives", com la riquesa versus la pobresa, la integració versus la segregació i l'experiència interna versus l'externa. Es va apropiat de la poesia, el dibuix i la pintura, mentre que casava el text i la imatge amb l'abstracció, la figuració i amb informació històrica barrejada amb la crítica contemporània.

YVES KLEIN

Yves Klein (28 d'abril de 1928 - 6 de juny de 1962) va ser un artista francès considerat una figura important en l'art europeu de la postguerra i era un membre principal del moviment artístic francès del Nouveau Réalisme. Yves Klein és conegut pel seu pigment ultramarí característic, que va patentat com a International Klein Blue el 1961, quan va dir que el blau està més enllà de les dimensions. A partir de mitjans de la dècada de 1950, Klein va realitzar monocroms de retina blava i el pigment també es destacaria en les seves pintures antropomètriques. El treball de Klein va anticipar l'art conceptual, l'art de performance i també l'art ambiental. Klein va produir una sèrie de treballs que van difuminar les fronteres entre la pintura i l'escultura i es va apropiat de motlles de guix d'escultures famoses, com la Victòria de Samotràcia i la Venus de Milo, pintant-les amb el blau internacional Klein.

LUCIO FONTANA

Lucio Fontana (19 de febrer de 1899 - 7 de setembre de 1968) va ser un pintor, escultor i teòric italià nascut a Argentina. Fontana és més conegut com el fundador de l'Espacialisme i va demostrar un gran interès en la relació entre la superfície i la dimensionalitat. Fontana va formular la teoria del espacialisme en una sèrie de manifestos que daten de finals de la dècada de 1940 a principis de la dècada de 1950, proposant que la matèria ha de ser infiltrada per l'energia per generar formes artístiques dimensionals i dinàmiques. Va implementar aquesta teoria perforant en el plànol de la imatge i tallant a través dels seus llenços per exposar l'espai dimensional de sota.

HOWARD HODGKIN

Sir Gordon Howard Eliot Hodgkin (6 d'agost de 1932 - 9 de març de 2017) va ser un pintor i gravador britànic. El seu treball s'associa més sovint amb l'abstracció, doncs els seus treballs transiten de la figuració a l'abstracció pura. Es va convertir en una figura prominent en l'art britànic de la dècada de 1970 per pintar sobre suports de fusta, com taulers de dibuix i marcs de portes en lloc de llenços. Utilitzant pinzellades àmplies i gestuals i una paleta vívida de colors contrastants, emfatitzava el plànol de la imatge rectangular definint la pintura com un objecte.

ANDY WARHOL

Andy Warhol (nascut com a Andrew Warhola, 6 d'agost de 1928 - 22 de febrer de 1987) va ser un artista, director i productor nord-americà i una figura destacada en el moviment de l'art visual conegut com a Pop Art. Els seus treballs exploren la relació entre l'expressió artística, la cultura de les celebritats i la publicitat que va aflorar en la dècada de 1960, i abasten una gran varietat de mitjans, inclosos la pintura, la serigrafia, la fotografia, el cinema i l'escultura.

A.R. PENCK

Ralf Winkler, àlies A. R. Penck, (5 d'octubre de 1939 - 2 de maig de 2017) va ser un pintor, gravador, escultor i bateria de jazz alemany. Penck es va convertir en un dels principals exponents de la Nova Figuració i en la dècada de 1980 va ser conegut a tot el món per les seves pintures amb imatges pictogràfiques, neo-primitives de figures humanes i altres formes o patrons totèmics i neo-primitius. L'estil de Penck va fusionar l'autoexpressió espontània amb influències culturals, artístiques i històriques juntament amb preocupacions polítiques i socials.

JÖRG IMMENDORFF

Jörg Immendorff (14 de juny de 1945 - 28 de maig de 2007) va ser un pintor, escultor, escenògraf i professor d'art contemporani alemany i va ser membre del moviment artístic Neue Wilde. És conegut per les seves escenes denses i estranyes carregades amb una

àmplia gamma d'influències simbòliques estretes de la història de l'art, la mitologia i la història alemanya. L'obra d'Immendorff reflecteix l'agitació política i psicològica incrustada en la vida alemanya de la postguerra i representa personatges tant de la seva vida personal com de la gran cultura en pintures a l'oli càotiques i de gran escala que prenen l'escenificació i la composició del teatre.

MARK TANSEY

Mark Tansey (nascut el 1949, San José, Califòrnia) és un pintor nord-americà. Els llenços densament imaginatius de Mark Tansey es deriven d'un procés de composició intensiu utilitzant un enorme tresor de materials recollits, incloses les seves pròpies fotografies i retalls de revistes. Tansey manipula, recull, combina i fotocopia les formes. Els seus collages serveixen com a estudi per a pintures a l'oli grans, monocromàtiques de figures i paisatges, la qualitat fotogràfica dels quals s'aconsegueix aplicant guix i després rentant, raspallant i raspant pintura en ells. Encara que s'assemblen a escenes narratives directes, les pintures estan plenes de jocs de paraules i referències visuals.

DANIEL BUREN

Daniel Buren (nascut el 25 de març de 1938) és un artista conceptual francès, però de vegades classificat com a minimalista. Buren és conegut per utilitzar ratlles de colors regulars i contrastants en un esforç per integrar la superfície visual i l'espai arquitectònic, especialment en l'arquitectura històrica i emblemàtica. Les seves obres són instal·lacions específiques de lloc, relacionades amb el seu entorn, en contrast amb les idees predominants d'una obra d'art autònoma, ja que va abandonar la idea de pintar com a objecte i va desestimar la importància de l'autoria. Buren va desafiar les nocions convencionals d'on es pot veure l'art i com pot ser entès.

Col·labora: M&O Abogados
Agraïments: Galería Cayón

Convocatòria

Més informació sobre la convocatòria per a artistes residents i les bases:
<http://www.blueprojectfoundation.org/es/residencias/convocatorias>

Termini d'inscripció obert fins el 19 d'agost de 2018.
El resultat de la selecció es donarà a conèixer el 27 de setembre.

PRESS Contact

Gerardo Peral – 93 182 43 71 / 637 818 238
g.peral@blueprojectfoundation.org
www.blueprojectfoundation.org

Informació i imatges disponibles en:
<http://www.blueprojectfoundation.org/es/area-de-prensa>

Informació pràctica

Blueproject Foundation
C. Princesa 57
08003 Barcelona

Horari:
de dimarts a diumenge, de 10 a 20h